

Bödecs László

KEDD REGGEL, EGY VÁROS KÉT FELE KÖZÖTT

Mándy Iván születésének századik évfordulójára

A negyvenhetes villamoson szoktam utazni,
át a Szabadság-hídon, a Gellért Szálló felé.
Lassabbnak gondolhatnánk az új metrónál,
így közlekedni a Móricz irányába, de nem
unható meg könnyen a város e szakaszára a kilátás,

az idő pedig nem jól mérhető a hétköznapiok kezdetén,
beértem vagy nem értem be az irodába öt perccel előbb –
értelmetlen mondat, amihez egyre kevesebb közöm van,
minél inkább próbálom a jelentését megfejteni.

Megéri azért a zöldre festett vasszerkezetért,
ezért a kevés békebeli romantikáért, amit, ha nézzük
a Gellért-hegy látványa is tetézhét. Vagy a ködért,
ami novemberben is váratlanul hat egy reggelen,
összemossa a város két oldalát; ha messze néznél a Dunán,
kicsit, mintha a semmiben haladna a villamos.

A másik oldalon a távolban ott a Boráros.
Megbokrosodik, visszariad a gondolat a szabadságtól,
tét nélkül töltött napok emlékei, vágjai –

A Soroksárin le és át a Halleren,
de ott már a huszonnégyes jár,
csak azon a környéken inkább gyalogolni szeretek,
végigsétálni a Fiumei úton,
be a Népszínház utcán, a Teleki téren megpihelve,
megtalálni a Fuvaros utcákat is,
majd Dankó, Kálvária, Diószeghy, Korányi,
és az Üllőin már szinte haza is értem.

Ekkora már sötét van, ekkor sincs csönd, szirénázás, ilyesmi.
A város mindkét oldalán vannak utcák, az utcákban emberek,
az utcáknak nevei, melyek emberek nevei is lehetnek, az emberek,
pedig a névnél is jobban viselhetik magukon utcáikat, és ezt aényt,
hogy nem változik semmi, hiába laknak itt írók, sportolók, tudósok,
miniszterek is.

© Forteplan, Hunyady József, 1969

Egy másik reggel erősödő, késő őszi napfényben,
mintha a híd korlátján állt volna,
láttam a menyasszonyi ruhás,
kontyba rakott frizurájú, fiatal nőt,
szépen kihúzta magát és a távolba nézett,
régí ködök felé? Nem a vízbe,
nem lepődtem meg rajta igazán,
odatapasztottam mégis az orrom az ablaküveghez,
mikor megálltunk.

Az is várható volt, hogy végül nem történik semmi,
pozíciót vált, valójában a vastraverz tetején áll,
talán egy magazinba fotózzák,
és a villamos indul tovább.

© Fortepan, Hunyady József, 1969